

diena... Duela urte eta erdi inguru, aitzak proposatu zidan berarekin lan egitea, otzarak prestatzeko. Azkenean, soloan sartzen ere bukatu dut».

Orain oso gustura dagoela argitu du baserritar gazteak. Aitarekin oso ondo mol datzen dela dio: «pazientzia handia dauka». Otzarak prestatzea eta diru kontuak eramatea dira bere eginkizunak, baina soloaren antolakuntzan gabezia gehiago dauzkala aitortu du. «Otzarak antolatzea zaila da eta aitari planteatu nion beste nolabait egitea, astero hiru egun ematen ditugu merkaturatze-lanetan-eta! Gainera, soloaren maneian gabeziak daukat, denbora gehiago pasatu beharra daukat aitarekin, ikasteko. Bi urte barru, aitari erretiro garaia iritsiko zaio. Pentsatu ere ez dut egin nahi. Edonola izanda, hemendik (ortutik) kanpo ez naiz ikusten, ikasiko dut».

Gazte batentzat lehen sektorean sartzeak zer suposatzen duen galdetuta, dio baserriratu nahi duenak argi izan behar duela bizitzaren beste planteamendu bat dela honakoa. «Ekonomikoki aterako duzun etekina ez da oso handia izango, eta, lanorduak zenbatzen ibiltzea baino, hobe duzu ez zenbatzea. Beste kontu garrantzitsua da zure bizitzaren antolakuntza gizartearen funtzionamenduaren aurka doala: aisialdirako edo lanetik kanpo beste jende batekin egoteko denbora askorik ez zaizu geratuko. Hori barneratu eta onartzea oso garrantzitsua da. Lana gogorra da, eskakizun fisiko handia

www.reciprocity.org

dauka, baina ohitu ohitzen zara, eta lan polita da».

Jose Antoniok, bere aldetik, aitortu du alaba berarekin lanean hasi izanak «kris-toren poza» eman diola. 2000. urtean erabaki zuen Amaiak Itzulpengintza ikasketak utzi eta baserritik bizitzea, ekoizpen ekologikoa eginez. Baserrian arazo estrukturala dagoela uste du. «Az-

ken urteetan sakondu diren arazo estrukturalen artean, baserrien transmisioa izan da bat. Badago besterik, ordea: gauza bat da jendea prest egotea baserriratzeko, eta beste gauza bat da jende horrek baserria martxan jartzeko aukera izatea. Hori ez da bideratzen ari. Beste jarduera ekonomiko batzuekin alderatuz gero, argi ikusten da: industria jarri nahi

duenak bide administratibo zehaztua dauka, baserriarentzat ez dago horrelakorik». Aldi berean, potentzialtasunak ere ikusten ditu: kontsumo taldeei eta salmenta zuzenari eman zaion bultzadarekin, gazteen inkorporazioa zertxobait erraztu dela uste du. Azkenaldian baserriratzeko asmoa erakutsi duen jende kopurua eta aukeratzen duten ekoizpen eredua ere nabarmentzen ditu, «gazteak ekologikoan datoz. Hori baliatzen ahalegindu behar gara, eta arazo estrukturaleri irtenbideak topatzen. Azpimarratu behar da elikaduraz eta lanpostuez ari garela. Nekazaritzak ekonomia sor dezake, luzerako, gainera. Apustua egin behar da horren alde».

Epe luzerako planteamenduez mintzo da larrabetzuarra, elikadura burujabetza eta ekonomia lokalean oinarritutako proiektuez. «Nik egindako inbertsioak luzerako planteatuta daude, ez nire lanbizitzarako soilik. Gerora beste batzuek erabiltzea izan da beti asmoa». Gazteentzat duen gomendioa honakoa da: «Hasieran, batez ere, gauzak argi izatea, eta inbertsioak neurtzea. Jakin behar da, baita ere, epe luzerako inbertsioa dela hau, zentzu askotan: ekonomikoki eta baita bizimoduaren aldetik ere. Ez zara aberastuko, eta gutxika ikasten joango zara».

ENEK
Euskadiko Nekazaritza eta Elikadura
Ekologikoaren Kontseilua

Kasualitateak

Mirari Martiarena

Kasualitatez hasi nintzen nire ofizioan kirol kazetaritza lantzen. As-telehenetan kirol emaitzak eman behar ziren eta oraindik nola ez dakidala neronek hartu nuen horren ardurara. Inoiz jardun horretan aritu gabea nintzen. Iritzi zutabeak egiten ere ez naiz inoiz aritu eta GAUR8n ere kasualitatez ari naiz idazten. Kasualitate gehiegi.

Kirolari buruz gauza askorik jakin gabe, kasualitatez, Mikel Aranburu, Abel Barriola, Iñaki Perurena eta Joxe Mari Olasagasti soilik ezagututa. Mundu berri bat deskubritzea izan zen eta mundu horren azpian beste mundu bat bazegoela eta badagoela ezagutu dut. Bigarren dimentsio bat, emakumeen kirolarena. Lehen Mailako emaitzak eman, Bigarren Mailakoak, Bigarren B

Mailakoak eta ondoren hasten da bigarren dimentsio hori. Emakumezkoen Lehen Maila, Emakumezkoen Bigarren Maila, Emakumezkoen Kopa...

Zergatik azpimarratu behar dut behin eta berriz «emakumezko» hitza? Nire erantzuna «gizonezkoena» ere esatea izan zen futbol emaitzen kasuan. Lasterketetan ere gizonezkoetan nork irabazi zuen esaten nuen eta ondoren emakumezkoetan nor izan zen lehena, konturatu nintzen arte Unai eta Mirenek irabazi zutela esanda nahikoa nuela.

Kasualitatez, iaz, Emarri giza proba taldean hasi nintzen, animatzaile sutsu bezala. Oiartzun, Astigarraga eta Lezoko emakumeek osatzen dute taldea eta bihar jokatu dute Perurenako I. Giza Proba

Txapelketa, Ibarako eta Zeanuriko taldeen kontra. Kartelak eman dizkigu nahiko buruhaute: Perurenako Emakumezkoen I. Giza Proba Txapelketa, Perurenako I. Emakumezkoen Giza Proba Txapelketa, I. Emakumezkoen Giza Proba Txapelketa Perurenan, Perurenako I. Giza Emakumeen Txapelketa...

Perurenako Emakumeen I. Giza Proba Txapelketa argitaratu dugu karteletan, argazkietan ikusi arren harriari tiraka ariko diren 24 kirolariak emakumeak direla. Baina emakumeak garela azpimarratu behar horrekin estutu dugu gure burua, eta beti zen ondorio bera, gizonezkoek ez luketela inongo momentutan gizonak direla azpimarratzeko beharrik izango. Eta hori ez da kasualitatea. •